

de Penge, som directe tilflyde Høiskolerne, navnlig de 14,000 Rd., idet han meente, at de tilflyde Forstanderne eller Actieselskaber, det skulde vel rettere være Skolerne. Men jeg skal dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa en Omstændighed, som han ikke kjender. Han udtalte med Hensyn til Forbelyningen til Huusmandsønner, at man uddeelte 100 Rd. til hver; men i den Egn, hvor jeg er kjendt med Forholdene, har man indskrænket sig til at uddele 50 Rd. til hver, og saa har man maattet antage disse unge Mennesker for 50 Rd., medens man faaer mellem 66 og 72 Rd. for hvert af de andre, saa at det ærede Medlem vil see, at det Tilskud, som kommer Høiskolerne directe tilgode, ogsaa indirecte kommer Huusmandsønderne tilgode. Jeg skal imidlertid, da det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds er fremkommet med sit Forslag, stemme derfor, men, som sagt, jeg havde helst ønsket, at han foreløbig havde stillet denne Sag i Bero.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg antager ikke, at der er Noget til Hinder for, at jeg følger Ændringsforslagene efter deres Numere. Vel lagde jeg Mærke til, at den ærede Ordfører udsatte Nr. 38, indtil han kom til at omtale Seminarievæsenet, men jeg tror ikke, at det vil have nogen forstyrrende Indflydelse paa Debatten, om jeg, som jeg sagde, følger Nummerne. Hvad nu denne Indstilling af Udvalgets Fleertal angaaer, da vil jeg rigtig nok ueget ønske, at det høitærede Thing vilde stemme imod den. Den ærede Ordfører sagde, at det var en res judicata. Ja, det er det ogsaa, men Sagen er netop den, at der er dømt i denne Sag flere Gange, og der er unægtelig flere Domme til Fordeel for den Afgjørelse, som jeg anbefaler, end der er for den modsatte. Jeg maa nemlig gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at i Finantsloven, hvad ogsaa den ærede Ordfører meget rigtig bemærkede, for 1858—59 blev det egentlig slaaet fast, hvilket Beløb Statskassen skulde bidrage til Seminarierne. Det var nu den ene Dom. Men den ærede Ordfører maa vel erindre, at allerede i Finantsudvalgets Be-

tænkning til Finantsloven for 1856—57 og ligeledes i Udvalgets Betænkning til Finantsloven for 1857—58 findes omfattende behandlet og tillige tilkjendegivet, hvorledes Udvalget ønskede, at man skulde convertere disse Afgifter, lade dem flyde ind i Statskassen, og saa lade Statskassen yde et vist Bidrag til Seminarievæsenet. Og det er ikke blot Finantsudvalget, som har gjort disse Bemærkninger, men det høie Thing har godkjendt dem. Der er saaledes efter min Opfattelse idetmindste 3 Gange dømt i Faveur af denne Sag og kun den ene Gang i Disfaveur af den. I 1858—59 blev Sagen afgjort saaledes, som jeg nu skal tillade mig at anføre, og de ærede Medlemmer ville forresten finde det forklaret i Anmærkningerne til vedkommende Finantslov. Der var 1,660 Rd., som Domainerne i en Række af Aar havde tilskudt; 1½ pCt. Afgiften af det kongetiendeydende Harkorn udgjorde 4,875 Rd. og 25 pCt. af, hvad der erlægges for Expeditioner og Bevillinger, 5,540 Rd., disse Beløb udgjøre tilsammen 12,075 Rd. Samtidig med disse Forandringer foretog man saa tillige nogle Forandringer med Hensyn til den Maade, hvorpaa Administrationen af de separate Fonds blev ledet. Det var nemlig tidligere Tilfældet, at flere af disse separate Fonds gjorde en vis Indbetaling til den overordnede Administration, og dette Beløb blev saa uddeelt i Ministerierne for Besørgelse af den paagjældende Administration af disse separate Fonds. Dette havde naturligvis flere forffjellige Inconvenienter, og man blev da enig om, at nu skulde de ministerielle Embedsmænd heelt lønnes af Statskassen. Statskassen skulde da igjen have en vis Recognition fra disse separate Fonds, og som Følge deraf kom Svovs Academi til at skulle betale til Statskassen 4,350 Rd., medens Seminariefonden skulde bidrage 100 Rd. til Statskassen til Revisors Lønning. Det blev altsaa 4,450 Rd., og denne Sum fradrog man de ovennævnte 12,075 Rd., hvilket gav til Rest 7,625 Rd., som er den Sum, der nu staaer lovført. Jeg vil, som sagt, tillade mig at anbefale til det høie Thing at forkaste Fleertallets Forslag. — Det næste Numer er Nr. 43, Bevillingen til videnskabelige Formaalets Fremme. Der har